



СЛАВА ВООРУЖЕННЫМ СИЛАМ
СССР!

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

156

N102



Куда Київ-47
Проект Передози
№50

Кому Сельські-Вісти

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

255129 Київ обл.
Макаровський р-н
с.Калитовки вел.Київ-
ська 77 Селищеню.НА

5/III 89. 1

Дорога редакція! Я саменив М. А.
Я удова мені вше 79 років. Я уважаю вашу
газету „Сільські Вісци“ Я одна з тих зне-
доленних, про яких ви часто пишете
„Біль душі людувкої. Читароки і душу
розриває. Які ще є люди на світі, що-б
таке писати? Плачуть за Ставіном
А з його слова не забуду до смерті, які
Я поцую на травській зупинці від
двох мужичин. В 33 році ми дівчата
жили в Ступі-Водиці, ішли ми наро-
боту на четверту обувну фабрику.
ці голівки і з продродом, дивлятьсє
манє таких нещасних та блідих
і каже один. Мевне Ставін незнає
що на Україні робитьсє, другий від-
повідє, а він що сказав. (Хто нам
кужен той буде шито, а хто нечу-
жен нехай погибє.)

2
І я зрозуміла, що нас озмидав.

І працювала і пошукала майже і думала як винити таке ворогам на зло. І я винит^и ла. А хто дій ворог це рідне село, і люди котрі мені позавідували. Я була дуже активна дівчина. Я працювала в драм-кружку, і була головою комітету червоного хреста. В 31му році учасувала на всеукраїнських виставках мандрівках. А повернулася в село в сьадатубкому в мундирівані, і із червоною хрестиком на драматичі. В той час це було завісно. А що мене загнало в Київ з Зрічного села, і із такого м. П'явчинна Ратівка вмі не було, там ми вихов і з мамою. Мама в колгоет побол- лася в ештунаті бо це зрі^х тей і вмі і стара. Вона була многодітна, п'явчинна поземилосі, а п'явчинна поперло. Осталася я вмі вмі Олена Настася

Всікі предрозвіюстки ми виплачував
одного вєгора з прислужу із коубу
заставо в хати бригаду яка випрумає
вєс, і подушки і рахушки. А питаю в
тім справа, Мати плаке каже якісь
тверді завданя нам дали? Скажам
ви їх не виплачете, то вєс забират
ють. У забрав, і з хати із колюра із дво
ра. А через тиждень в хату повладном
вєс сапожника, а ми на вулицю.

Мати вивєла мене на вулицю і каже
іди дочко уєвіт, а я вєс буду тут по
сидить. Така і брати доєд із сімєю.
А поєд ни фронті в 44 році
У я пішла... Що добре що я вєс як була
на мановрах то побачила поїзд
і даме ієсало говорю, то я вєс ізнає
го поїзда дорогу, У я поїхала/ам
до Київ. А там пієсць ходила

4

на біршу труда, пока взели на роботу
уборщицею в техникум. Все обмислять то
і ворової шкурі не хватить. В шкільну до-
школа в 19-20-21-23^{ми} році по 2-3 місяці в
рік, а більше вчитие не доведо, вме-
нів серотом, бо нас ще було четверо в мамі.
В той час мені ні зачим так було жак-
ко як за вишитим сорокаами котрі я
вишивала, і виступала в них на сцені
Узатию костюмом якого мені видали
на мамоврах. У хто мав на це право
нести той костюм? Я ж зайого
місяць попові ходила із червоном-
сретою на сцені, але я лише в
граз не впадала на роботі була і Стахано-
вскою і в жарником. В 35 році прийшла
в село в отпущек вше із правами
шофера, і завузши. Може я і багаті
стиндго тини то як жое прожити хай
мені про дають це я одсужки в живи Оди

В.К.К.